And let him derive this

ותיפוק ליה -

Overview

רב טובי taught that a ממעט בחלון ממעט בחלון. The גמרא explained that he mentioned (and not עבה to teach us that even though ממאיס, nevertheless he is not מבטל it and therefore it is not גמרא then asked, let him derive that the דקיק is not since it is a מבטל טומאה עוספות. The עבה מבטל discusses this question. 1

- אפילו² אם יבטלו³ דאינו חוצץ משום דמקבל טומאה

[The explanation of the s'גמרא question is] even if he is חלון to the חלון, it will not block the טומאה from expanding since the מקבל טומאה, and the rule is that a דבר המקבל טומאה אינו חוצץ בפני הטומאה -

asks: תוספות

רנים אם יבטל ליה תו לא מקבל טומאה וטהור כדמוכח בפרק העור והרוטב (חולין דף קכט, א ושם) מקבל אם יבטל ליה תו לא מקבל טומאה ליה וט ליה ולון זה זה מקבל מומאה מקבל מומאה ליה און, 4 it will not be מקבל מומאה anymore, as is evident in פרק העור והרוטב -

האמר כיפת שאור שייחדה לישיבה בטלה⁵ ובית שסיככו בזרעים טהורים '-Where the גמרא states; 'A ball of sourdough which he set aside for sitting, is nullified (and not considered שאור anymore), and a house which was covered with seeds in their stalks are מקבל טומאה. they are not מקבל טומאה -

-⁷אלמא כיון דבטליה לא מקבל טומאה

It is evident that since he was מקבל them from being food they are no longer

רב טובי did not give any reason why the הקיק is not ממעט בחלון, so how can the ממעט ask ותיפוק ליה that it is a ממעט אינו ממעט; who says that this is not the reason why אינו ממעט?!

³ The מברא גמרא previously asked why state עבה and not עבה, which is a greater מרא (see previous תוס' ד"ה מאי (see previous) מרא [TIE footnote # 3]), and the מבטל answered that there is a greater רקיק עם הידוש for since it is מברא המאים he may be מברא therefore asks that the whole issue of מבטל is irrelevant, for since it can be מקבל טומאה it is not מברא, so the original question remains why state עבה מברא This may explain the word 'פירוש', which the הגהות הב"ה הגהות הב"ה לוסערים. See (however) 'Thinking it over'.

 $^{^2}$ The הגהות הב"ם amends this to read פירוש אפילו (instead of אפילו אם).

⁴ תוספות just explained the גמרא' question to mean that even if he is מבטל it still will not be דבר, since it is a דבר מקבל טומאה, but this is not so, for once he is מקבל טומאה.

⁵ Once he designated this ball of sourdough to be used as a chair it is no longer considered שאור (which one may not have in his possession on כפסה), but rather it is considered to be a chair and he may keep it in his חשות (and it is also not מקבל טומאה anymore [as a food] since it is בטל from being food).

⁶ He covered the roof of his house with stalks of grain, so even the grain in the stalks cease to be considered זרעים (which normally are מקבל טומאה) and are מקבל טומאה since they cease to be considered אוכלין.

⁷ How can the גמרא ask (see footnote # 3) that even if he is מבטל, it is still not חוצץ because it is מקבל טומאה, when in fact once he is מקבל, it is no longer מקבל.!

שומאה; the same should be here regarding the רקיק that once he was מבטל it (since it is ממאיס) it should no longer be מקבל טומאה!

מוספות answers:

ויש לומר דהתם מיירי כגון דעבד בהו שינוי מעשה –

And one can say that there (in פרק העור והרוטב) it is a case where he did an act to change the food into something else -

 $-^8$ דהא אמרינן (שבת דף נב,ב) כל הכלים יורדין לידי טומאה במחשבה by thought alone -

- אינוי מעשה "באיכלין דבעינן שינוי מעשה והוא הדין באוכלין דבעינן שינוי מעשה.
But it does not leave it status of being מקבל טומאה, only through a שינוי מעשה, and the same law which applies to utensils applies to food that we require a אוכלין in order that it should cease being שינוי מעשה

תוספות proves that by אוכלין we also require a שינוי מעשה to remove them מתורת אוכלין:

דאפילו בידות האוכלין 10 מוכח בפרק קמא דסוכה (דף יד,א ושם) - דאפילו בידות האוכלין מוכח בפרק קמא דסוכה that even regarding the 'hands' of food -

דאיכא תנא דאית ליה דבעינן בהו שינוי מעשה:

That there is a תנא who requires ידות by ידות by ידות that they should cease to be מקבל that they should cease to be שינוי מעשה, so certainly all would agree that by actual food we require a שינוי מעשה to no longer consider them food.

Summary

complete, then it can be מקבל טומאה.

For a food not be considered food any longer it requires שינוי מעשה, however ביטול alone is insufficient.

⁸ A כלי does not become ממא unless it is a finished product. In certain instances the decision whether at this point it is a finished product or more needs to be done, depends on the person. If at some point he decides that it is

⁹ Therefore by the כופת שאור שאור שאור שאור מייחד it מיידב it לישיבה (by shaping it in a certain way) and by the אחרים, where he placed them on the roof to become roofing material there was a שינוי מעשה and therefore they are not מקבל טומאה, however here, he merely placed the רקיק in the window with the intention (perhaps) to eat it later, nothing was done to indicate that it is no longer considered food, so even if he was במחשבה not to eat it, that is not sufficient to remove it מעשה, since there was no מעשה.

¹⁰ ידות האוכלין הפרs to the stem of a fruit (or stalk of grain) which is attached to the fruit and is a 'handle' how we hold the fruit. If the ידות are detached from the food they are not מקבל טומאה, however when they are attached to the fruit they are considered part of the fruit and are מקבל טומאה (even if the טומאה touched them alone or the fruit alone in all cases the ידות are ממא ידות.

Thinking it over

From תוספות (introduction and question) it seems that תוספות understood the question of ליה as a continuation of the previous discussion (whether there is a greater עבה over תוספות asks his question. ¹¹ However it is possible that the גמרא is asking a new question (regardless whether it is רקיק or עבה); what is the אוכל, it is obvious that it is not ממעט, since it is an אוכל, which is מקבל טומאה, and something which is מקבל מומאה is not מקבל בפני הטומאה. 12

¹¹ See footnote # 3.
¹² See החלת משה 3.